

Politisk HORIZONT

BUCH VIL TAGE EN KUGLE FOR DRONNINGEN

ER HAN I VIRKELIGHEDEN KONSERVATIV?

SIDE 6

FELTPRÆSTEN SPORLEDER ER KONSERVATIV MED LIVET SOM INDSATS SIDE 10
RETTE TIL AT BÆRE MEXICANERHAT HANDLER OM NOGET STØRRE SIDE 12
KRONIK: LAD INDVANDRERKVINDER SLIPPE FRI AF RELIGIØSE FÆNGSLER SIDE 16
TOUR DE DANMARK 2021: LÆR DET KONSERVATIVE FELT AT KENDE SIDE 18

Politisk HORIZONT

Ansvarshavende redaktør: Søren Vandsø
Redaktør: Anders Egedal
I redaktionen: Filip Lauritzen, Jens Holmberg,
Simon Gosvig, Nicolaj Juul Nielsen,
Mads Piil Clausen, Frederik Holmberg,
Christian Pille Mogensen og Frederikke Philip
Fotograf: Benjamin Rugholm

Layout: Degn Grafisk
Tryk: Degn Grafisk

ISSN
1395-9778

EUROPA
hævnnet

Politisk Horisont
Det Konservative Folkeparti
Christiansborg, 1240 København K
ph@konservative.dk

Det Konservative
Folkeparti

For dig og for Danmark

INDHOLD

- 03 Siden sidst
- 04 Drop angsten for det private og skru op for den sunde fornøft
- 06 Buch vil tage en kugle for dronningen
- 10 Feltpræsten Sporleder er konservativ med livet som indsats
- 12 Retten til at bære mexicanerhat handler om noget større
- 16 Kronik: Lad indvandrerkvinder slippe fri af religiøse fængsler
- 18 Tour de Danmark 2021: Lær det konservative felt at kende
- 22 Debat: Er vi på vej mod et offentligt monopol på børnepasning?
- 24 Coronaen er blevet den velklædte nordjydes gennembrud
- 27 Krydsord

Siden sidst

Efter mere end **et kvart århundrede** stopper Hans Toft som konservativ borgmester i Gentofte. Med sine godt 28 år for bordenden er han den længst siddende af alle nuværende borgmestre. **Hans Toft** afløses senere på året af Michael Fenger, der bliver ny borgmester i Gentofte og konservativ spidskandidat til kommunalvalget den 16. november.

Folketingsmedlem **Brigitte Klitskov Jerkel** er blevet udpeget til FIA - Women in Motorsport Commission, hvor hun skal arbejde for at fremme kvinders deltagelse i motorsport internationalt. Den konservative politiker dyrker også selv motorsport i sin fritid og havde bl.a. sin debut som medkører ved **danmarksmesterskabet i rally** for to år siden.

Designer og partimedlem **Jim Lyngvild** gør klar til et kreativt 2021. Her ses en statue af Hendes Majestæt Dronning Margrethe II, der skal vises frem ved en kommende udstilling på **Holmegaard Glasværk**. Statuen ligner den buste, som Lyngvild har doneret til det konservative partikontor på Christiansborg - dog er statuen godt tre meter højere.

Tidligere minister, folketingsmedlem og major **Kaj Ikkast er død**. Som konservativ trafikminister i Schlüters regering kæmpede han for at udbygge Danmarks infrastruktur, og Kaj Ikkast stod bag trafikale projekter som **Øresundsbroen** og **Storebæltsbroen**. Flere konservative skikkelser var i Gram Kirke med til at sige farvel til Kaj Ikkast, der blev 84 år.

May Bjerre Eiby, der sidste år modtog Det Konservative Folkepartis samfundspris for sin indsats med at drive friplejehjemmet Dagmarsminde, er nu også nomineret til Berlingskes prestigefyldte **Fonsmark-pris**. Prisen hylder stemmer i den borgerlige idédebat. Også Nikolaj Bøgh, konservativ rådmand på Frederiksberg, er nomineret.

I december havde Søren Pape besøg af **Ulrich Larsen**, kendt fra dokumentarserien 'Muldvarpen' på DR1, hvor han infiltrerer den nordkoreanske venskabsforening og kommer tæt på nordkoreanske topdiplomater. Mange har påpeget Pape og Larsens nærmest **identiske udseende**, og nu blev 'tvillingerne' altså endelig genforenet.

DROP ANGSTEN FOR DET PRIVATE

– OG SKRU OP FOR DEN SUNDE FORNUFT

Stærkt inspireret af marxismen skrev Socialdemokratiets grundlægger, Louis Pio, i 1872, at ejerne af de private virksomheder var 'guldets dyrkere' og 'de fattiges udsugere'. Først i 1961 blev det marxistiske islæt officielt skrevet ud af det socialdemokratiske partiprogram, men Mette Frederiksens kamp mod det private minder mig om, hvad partiet kommer af.

De fleste kan efterhånden se det: Det er længe siden, at vi har haft en mere ideologisk S-regering. Aftrykkene ses især på velfærdsområdet, hvor regeringen reelt er ved at afvikle de private dagtilbud. Også selvom de private dagtilbud på flere områder har vist sig at være bedre, ifølge en undersøgelse fra RUC.

Fremover skal daginstitutioner tvinges til at være selvejende, og det skal være forbudt for ildsjælene at tage overskud ud af eksisterende private daginstitutioner.

Helt ærligt, hvornår har økonomiske incitamenter stået i vejen for at levere et ordentligt produkt? Hvis kunderne er glade, bliver de. Hvis ikke, går de.

Det kan du læse mere om inde i bladet, hvor SF's Jacob Mark og vores egen Brigitte

Klintskov Jerkel tager diskussionen om risikoen for et offentligt monopol på børnepasning.

For mig at se sætter regeringen ideologi over sund fornuft og det frie valg. Det sker aldrig, at det offentlige hver gang har det bedste tilbud på hylderne, uanset om det gælder børnepasning, teknologi eller fødevarerproduktion.

Senest har vi hørt Mette Frederiksen sige, at hun er utryk ved, at private leverer covid-19-vaccinerne. Fordi vi bliver afhængige af dem, som hun formulerer det.

Jeg mangler ærlig talt regeringens respekt for, hvad alt ikke-statsligt har udrettet her i verden. Det er ikke staten, der har holdt afstand under pandemien. Det er ikke staten, der har produceret vaccinen. Selv på offentlige sygehuse er det private højteknologiske apparater, der holder respiratorpatienter i live. Så selvfølgelig er vi afhængige af det private. Heldigvis, for det giver det bedste produkt.

Jeg er selv dybt taknemmelig for, at flere virksomheder har kastet alt ind på at udvikle en vaccine, selvom jeg selvfølgelig anerkender, at tempoet har været under-

støttet af offentlige midler. Men tænk, hvis vi kun havde haft én statslig vaccine at 'vælge imellem'. Hvornår var den i så fald kommet?

Vi må takke det frie marked, uanset om det gælder vaccineproduktion eller ildsjælene, som vil levere et alternativ til det offentlige på pasningsområdet.

Jeg forudser, at Pios arvtagere vil optegne endnu flere ideologiske skel, indtil deres regeringstid slutter. Det har den ulempe, at Danmark bliver et dårligere sted, og der bliver meget at rydde op efter for en borgerlig regering. Omvendt har det den lille fordel, at flere og flere danskere ser, at sund fornuft er blevet en mangelvare.

BUCH VIL TAGE EN KUGLE *for dronningen*

Når Jesper Buch tager en kandidattest op til valg i Danmark, bliver han testet positiv for konservatisme. Han elsker også dronningen, Forsvaret og hårdt arbejde. Så er der egentlig noget om snakken? Politisk Horisont besøgte Jesper Buch i investorens private palæ på Frederiksberg til en snak om politik, værdier og familie.

Politisk Horisont møder den succesrige investor og grundlægger af madbestillingsfirmaet Just Eat i millionvillaen 'Det Hvide Hus' på Dalgas Boulevard på Frederiksberg. Til en snak om noget andet end det, som han normalt taler om og er kendt for. Til en snak om politik og værdier. Ikke de økonomiske, men de menneskelige og nationale af slagsen.

Når snakken falder på Jesper Buch, tænker mange danskere måske på en hurtig iværksættertype. En kendis fra det populære DR-program 'Løvens Hule'. Måske tænker de også på en kynisk kapitalist og stenrig udenlandsdanser, der har forladt Danmark for sin egen skyld. Ja, måske tænker de, at han er en liberal type, der donerer millioner af kroner til partikasser. I så fald har man ramt uden for skiven i sin analyse af denne mand.

"Jeg skal ikke have en helikopter eller en yacht nede i Nice. Det er rigtig usundt og farligt, og man mister sig selv. Jeg ønsker ikke at være milliardær. De milliardærer i udlandet, som jeg har mødt, er halvskøre alle sammen. Jeg tror, at det er vigtigt at have et formål, når du står op," siger Jesper Buch.

En ærkeborgerlig tilgang hos en mand, der gerne vil give noget tilbage til fædrelandet. Jesper Buch kan da heller ikke

lægge skjul på sin dybe sympati for det konservative her i sit flotte, gamle Frederiksberg-palæ.

Er stolt af kongehuset

Han triller en tåre, når dronningen holder nytårstale, og Buch vil til hver en tid tage en kugle for majestæten, forklarer han. En patriot, der efter 10 års udrejse er vendt hjem. For han elsker ganske enkelt Danmark.

“

De milliardærer i udlandet, som jeg har mødt, er halvskøre alle sammen

"Det lyder måske lidt latterligt og fuldstændig atypisk for en erhvervsmand som mig, men hvis vi røg i krig, ville jeg dø for det her land. Mit største mål nu - og det lyder måske lidt plat - er at få dannebrogsoordenen," siger Jesper Buch, der normalt er meget tilbageholdende med at sige ja til interviews.

Denne råkolde februarisdag har han dog gjort en undtagelse og inviteret Politisk Horisont med ind i spisestuen, hvor

kongerækken - fra dengang danskerne blev kristne til nu - pryder væggene.

Dannebrog er fremme ved sjusbaren, og stuens 700 kilo tunge træbord bliver ledsaget af 60 år gamle, danske designerstole, der efter sigende har stået i konferencerummet hos selveste Simon Spies.

"Formentlig har han og et par glædespi-ger siddet med bar røv på de her stole," griner Jesper Buch og overrækker en smagsprøve på sit nyeste investeringseventyr - iskaffe blandet med havremælk - hvis mærke han dog må holde hemmeligt lidt endnu.

Den solide, konservative indretning er ikke nogen tilfældighed, og det viser da også en vis national indstilling, hvis man er villig til at give 6.500 kroner for kongeportrætter, erkender han.

"Vi skal være stolte af kongefamilien, og jeg tror i øvrigt, at det er rigtig godt for landet økonomisk. Jeg har aldrig forstået, hvorfor folk piber over, at det koster nogle millioner kroner om året. Det er ikke andet end misundelse. Prøv at høre: Den familie skaffer milliarder ind og samler folket," siger Buch og peger på sine mange kongeportrætter.

En mand som Jesper Buch med konservative anstrøg - det har han kandidat-testens ord for - ønsker sig ikke bare et stærkt kongehus, men også en borgerlig

regering. Så hvad mener investoren om blå bloks nuværende situation? Først og fremmest savner han politikere, der skiller sig ud. Folk med x-factor – ikke levebrødspolitikere.

”Sådan nogle som Lars Boje fra Nye Borgerlige og Alex Vanopslagh fra Liberal Alliance har dæleme x-factor, det må jeg bare sige. Men det har Søren Pape også – bare på en lidt anden måde,” siger Jesper Buch og fortsætter:

”Han er mere konservativ, og det er den strategi, som man skal køre i det lange løb. De andre har nok en lidt mere frisk tone. Pape kører linjen, som man skal som konservativ. Men som konservativ kan man også være lidt mere gadedreng. Sådan en som Søren har det i sig,” konstaterer Buch.

For meget blå ballade

Det er lidt den samme x-factor, som skal gøre sig gældende, når Jesper Buch beslutter sig for at investere i danske – og kun danske – startups. Han vil investere i mennesker, ikke brands.

”Der skal være ild i øjnene, flid og tro. Jeg vil hellere have en, som er god socialt, end en, som har en høj IQ. Evnen til at

sparke døre ind, evnen til at kunne tale med folk i alle sociale lag og alle typer,” siger Jesper Buch.

X-faktor er vigtigt at have for politikere, men det samme er holdånd, mener Jesper Buch. Det skal der være mere af, hvis blå blok skal opnå stabilitet, understreger han.

Der har i Buchs øjne været for meget ballade – eksempelvis omkring finanslo-

“

Der er ét ord, som det handler om, og det er magt. Det er der ikke ret mange politikere, der anno 2021 er i stand til at administrere

ven i 2017, da der var åben skyttegravskrig mellem Liberal Alliance og Dansk Folkeparti – og nu også i Venstre. Han mener, at det var derfor, at blå blok måtte overlade regeringskontorerne med de bonede gulve til Socialdemokratiet.

Hypotetisk set – hvis Jesper Buch skulle starte sit eget parti – ville det første

punkt på dagsordenen derfor være at sikre sig, at der ikke var en kamp om magten.

”Hvis jeg havde den mindste mistanke om, at nogle ville stikke hinanden i ryggen, ville de ryge ud på røv og albuer med det samme. Eller hvis jeg gennemskuede, at folk bagtalte hinanden. Jeg kan simpelthen ikke forstå, at det er så betændt i dag, og det er uanset, om det er rød eller blå blok,” siger Buch og fortsætter:

”Der er ét ord, som det handler om, og det er magt. Det er der ikke ret mange politikere, der anno 2021 er i stand til at administrere. Jeg er træt af de mange tidligere elevrådsformænd, der aldrig har været ude i det virkelige liv,” lyder den kontante melding fra Buch.

Kontroversielle forslag

Eksempelvis har statsministeren, finansministeren og erhvervsministeren tre års erhvervserfaring tilsammen. Buch mener, at det er rystende, at man kan blive minister uden erhvervserfaring eller offentlig ansættelse udenom partiernes administration og ungdomsorganisationer. Derfor har han også et noget kontroversielt forslag.

Han mener, at det bør være et krav, at man skal have et bestemt antal års er-

TIP!

Scan QR-koden på din telefon for at se en video med Jesper Buch og læse hans gode råd til iværksættere.

hvervserfaring for at kunne blive udnævnt til minister. Samtidig skal man være i aldersgruppen 35-65 år, mener Buch. Man skal kende livet, men også være i en arbejdsdygtig alder, forklarer han.

"Jeg forstår ikke, at Joe Biden kan blive præsident i USA, når han er så gammel. Han kan da ikke sidde i 14 timers forhandlinger dag efter dag. Omvendt begriber jeg ikke, at Thor Möger kunne blive skatteminister som 26-årig. Det fortæller mig, at den minister har et departement, som styrer hele den butik," siger han.

Disciplinen, som Buch efterlyser, har han selv lært i Forsvaret, hvor han har

“

Man lærer, at man altså godt kan stryge sine egne skjorter og pudse sine støvler. Det behøver man sgu ikke sin mor til

rang af premierløjtnant. Han mener, at alle mænd som kvinder bør tage fire måneders værnepligt. Ikke fordi Danmark skal i krig, men fordi det kan præge folks fremtidige færd. Kammeratskab, loyalitet, hierarki og kommandoveje er den bedste kur for danskerne.

"Og så finder man ud af, at man kan 10 gange så meget, som man selv tror. Man lærer, at man altså godt kan stryge sine egne skjorter og pudse sine støvler. Det behøver man sgu ikke sin mor til. Jeg mener, at det bør være obligatorisk for alle i fire måneder," fastslår Jesper Buch.

Et atypisk testamente

Holdningen hos Buch bærer måske præg af, at han ikke selv kommer fra privilegerede kår eller er født med den berømte sølvske bagi. Men det er hans egne børn vel at mærke.

Buch ser gerne, at børnene går 'business-vejen' som ham selv, men omvendt støtter han også 100 procent op, hvis de har et ønske om at blive sosu-assistent, folkeskolelærer, falcckredder eller overtage hans portefølje. Det vigtigste for ham er, at de lærer værdien af hårdt arbejde.

"Jeg har i mit testamente valgt en lidt atypisk løsning, hvor de ikke får noget, før de er 30 år, da jeg tror på, at jeg vil fratage dem muligheden for at skabe deres egen DNA, hvis de lige pludselig får en masse penge. På den måde har de chancen for at

skabe deres egen identitet og deres egen karriere," siger han og uddyber:

"Mine børn har aldrig fået alt, hvad de peger på. For det er som sagt ikke i min DNA, og penge er heller ikke alt. Nogle gange køber jeg Freeway-cola, fordi jeg synes, at det er fantastisk, at man kan få en kasse for en 50'er. Og andre gange kan jeg godt få en hjerneblødning og købe en bil, som er dyr," siger Jesper Buch.

Men det gør ikke den store forskel. For Jesper Buch er faktisk ikke mere lykkelig i dag, end han var, da han sad og spiste pasta med ketchup i en lejlighed i Gellerupparken og byggede Just Eat op.

"Jo, nu kan jeg tage til Ibiza og bo på hotel til 10.000 kroner om dagen og høre musik med de bedste DJ's i verden og være sammen med en masse lækre mennesker, som alle kan noget specielt og har udrettet noget. Men der følger også mørkere ting med som stress. Med stor likviditet følger enorme bekymringer," siger Jesper Buch.

Vil have danske børn

Buch er dog ikke at finde på Ibiza, men derimod Frederiksberg. Da han i 2016 besluttede at flytte tilbage til Danmark og blive her efter 10 år i udlandet, var det i høj grad for børnenes skyld. De er født i Spanien, har en brasiliansk mor og gik på engelsk friskole.

"Det er jo en total identitetskrise for dem. Men jeg har den holdning, at mine

børn skal altså være danske. Så kiggede jeg på Storkøbenhavn, og det så dæleme godt nok rødt ud, men heldigvis er der en grøn plet på Frederiksberg," siger investoren, der efterfølgende købte sin ejendom.

Løber med borgmester

Han skrev en mail til den daværende konservative borgmester, Jørgen Glenthøj, og tilbød sin hjælp i forhold til iværksætteri. Samtidig begyndte han at kigge efter skole til sine børn.

"Det var vigtigt, at mine børn kom i folkeskole, da jeg gerne ville have dem på en kommuneskole. Jeg tror, at det er det mest sunde, at man går i skole med børn, der har forskellige baggrunde. Der lærer man ting om livet og alle de sociale klasser, som er gode at have med sig i det virkelige liv senere hen," siger Jesper Buch.

Også Glenthøjs efterfølger på borgmesterposten, Simon Aggesen, har Buch et godt forhold til. De løber mange ture sammen. Han taler også lejlighedsvis med formand Søren Pape og gruppeformand Mai Mercado. Så hvad er det lige ved Det Konservative Folkeparti, der tiltrækker ham frem for andre partier?

"Jeg er loyal over for Frederiksberg, og ja, jeg er da også lidt konservativ. Der er jo en grund til, at jeg er vendt tilbage til Danmark," siger Jesper Buch og spejder rundt i sit konservativt indrettede hjem.

FELTPRÆSTEN SPORLEDER ER KONSERVATIV *med livet som indsats*

“

Selvfølgelig er det farligt, men livet er farligt, og på et tidspunkt dør vi af det. Jeg er ikke bange, for jeg kender den yderste konsekvens. Hvis min opgave betyder, at jeg ikke kommer hjem igen, så har jeg gjort det, som, jeg synes, er vigtigt.

Inden længe siger Peter Sporleder farvel til sin familie og bytter taburetten i Århus Byråd ud med en porøs klapstol under Iraks bagende sol. Det er ikke første gang, at Peter Sporleder skal i krig, men når dagene til afgang bliver færre, gør det alligevel lidt ondt.

”Mine børn ved, at mit arbejdsliv indebærer, at jeg skal udsendes fra tid til anden, og det samme gælder for min kæreste. Det er en del af mig, men jeg godt kan mærke, at det bliver sværere og sværere nu, hvor afrejsen til Irak nærmer sig,” siger Peter Sporleder.

Normalt lever Peter Sporleder et meget almindeligt liv. Han er præst langt væk fra krig og ødelæggelse i Holme Kirke lidt uden for Århus, han har en kæreste og tre børn, og så sidder han i byrådet for Det Konservative Folkeparti.

Men han er drevet af noget mere, noget, som han beskriver som en trang. Fra tid til anden bliver Peter Sporleder udsendt til de krigszoner, hvor der er danske soldater, og her gør han sig som feltpræst.

”Det er en del af mit arbejde, og jeg har gjort det i 20 år. Jeg føler, at det er en pligt, selvom jeg er ikke soldat, for jeg kan hjælpe på anden vis,” siger han.

Har livsfarligt arbejde

Når Sporleder snart sætter sig på et fly til en helt anden del af verden, bliver det med opgaven om at holde de danske soldater glade og tilfredse, men også udbrede de værdier, som, han mener, skaber et godt samfund.

At være feltpræst er ikke helt som at være præst hjemme i Østjylland. Den ugentlige søndagsgudstjeneste er vel nok den eneste faste post. Ellers består arbejdet i at værne om soldaterne, snakke med dem og være soldater og officerers mellemmand. Men han tager også med, når soldaterne skal på mission, og det kan være med livet som indsats.

”Selvfølgelig er det farligt, men livet er farligt, og på et tidspunkt dør vi af det. Jeg

er ikke bange, for jeg kender den yderste konsekvens. Hvis min opgave betyder, at jeg ikke kommer hjem igen, så har jeg gjort det, som, jeg synes, er vigtigt,” forklarer en afklaret Peter Sporleder.

For andre kan det lyde som barske ord, men for Sporleders familie er det en del af hverdagen. De støtter ham og giver fuld opbakning, for man kan ikke være i Irak, hvis ikke man har støtten hjemmefra, forklarer Sporleder.

”Det er en helt anden verden dernede og handler om liv eller død. Så jeg har brug for at have 100 procent af mit fokus dernede, når jeg er afsted, og det kan jeg kun, hvis jeg har ro på hjemmefronten,” siger han.

Elsker at udbrede tro

Peter Sporleder tror på, at han kan gøre en forskel. Ikke kun når han drager til krigshærgede områder, men også herhjemme i rolige Danmark. I rollen som præst lever han af at tale med folk og indgyde østjyder med håb, når der er brug for det.

Af samme årsag gik Peter Sporleder ind i politik, for selvom der er meget langt fra de problemer, som han ser i Irak, til dem i det østjyske, så er der fortsat problemer, og de skal løses, slår han fast.

”Bare fordi vi ikke bliver beskudt i Århus, så har vi stadig vores udfordringer. Der er mange danskere, som ikke har det godt, og det er bl.a. min opgave at løse. Jeg vil sørge for, at folk har det godt, om det er de ældre, socialt udsatte eller soldaterne i Irak,” fortæller han.

Sporleder er overbevist om, at hans konservative værdier kan hjælpe andre mennesker til et bedre liv. Det er en opgave, som han føler sig kaldet til, og han får da også et kick ud af at være på den irakiske slagmark.

”Jeg må jo nok indrømme, at jeg også synes, at det er vildt fedt. Jeg elsker at udbrede den kristne tro og de konservative idéer. Det er fantastisk, når jeg kan se, at det hjælper andre. Og så er jeg enormt stolt

over at få lov til at tjene Danmark på den måde, som jeg kan,” siger han.

Valgkamp fra Irak

Beslutningen om at drage til Irak har dog været sværere end de forrige gange. Til efteråret er der kommunalvalg, og her drømmer Peter Sporleder om endnu en periode i byrådet. Men det der med at føre hård, intens valgkamp er bare ikke altid så let, når man sidder i Irak på en mission for Danmark.

”Jeg vil gerne genvælges, for jeg har mere at opnå som konservativ i Århus. Det bliver vanskeligt nu, men man må forstå, at jeg ikke selv vælger, hvornår jeg vil til Irak. Jeg bliver spurgt, og så kan jeg svare ja eller nej,” forklarer han.

Selvom corona-krisen har lært danskerne at holde møder online, er det ikke et redskab, som Sporleder kan gøre brug af i sin valgkamp. Når han er i Irak med de danske tropper, vil fjenden slå dem ihjel.

Derfor skal der ikke for meget opmærksomhed på, hvor de danske soldater befinder sig, eller hvad de laver. Dog har han forberedt noget hjemmefra, og resten af de konservative politikere i Århus står klar til at hjælpe med valgkampen.

”Som min vælgerforening sagde: ’Hvis ikke Det Konservative Folkeparti kan bakke op om, at jeg er på mission som feltpræst, hvem kan så?’ Det har de så evigt ret i. Jeg ved ikke, om det lykkes at blive valgt, men jeg kan love dig et svar sidst i november,” griner Sporleder, der altså satser på at komme hjem med livet i behold.

RETTE TIL AT BÆRE **MEXICANERHAT** HANDLER OM NOGET STØRRE

Christian Vigilius kan ikke se problemet i at tage en mexicanerhat på til en udklædningsfest. Men det er der en del andre, der kan. For et par år siden indskærpede ledelsen på Jurauddannelsen ved Københavns Universitet, at hatten var et no-go, efter flere studerende havde klaget og følt sig krænket over stereotype temaer til en introfest.

Ikke bare var nogen blevet stødt over sombreroen, som hovedbeklædningen kaldes. Andre følte sig direkte kaldet til at rive plakater med billeder af den bredskyggede stråhat og budskabet 'Nej til identitetspolitik' ned. Plakater, der var hængt op af Konservative Studerende, som Christian Vigilius er landsformand for, til universitetsvalget i 2019.

Trods beskyldninger om at være fascist og undertrykker af minoriteter blev Vigilius og kampagneholdet enige om, at mærkesagen 'Nej til identitetspolitik' fortjente en gentagelse. Derfor genoptrykte de budskabet, da de studerende skulle overbevises om at sætte kryds ved den konservative liste til det efterfølgende universitetsvalg i slutningen af 2020.

"At en valgplakat med en sombrero på kan føre til politisk motiveret hæværk, er jo helt vildt problematisk. Det viser bare, at unge borgerlige stadig har meget at kæmpe for. Når man hverken kan tåle udklædning til en fest eller andres politiske budskaber, så er man virkelig blevet overfølsom, og det skal vi ikke bare rette ind efter," slår Vigilius fast.

Oplever værdiskred

For Konservative Studerende er 'Nej til identitetspolitik' altså ikke bare en hurtig slaglinje, der er blevet udvalgt med det formål at provokere venstreorienterede medstuderende. Nej, for Christian Vigilius er det faktisk et spørgsmål om fælles demokratiske spilleregler. Han ser intolerance blandt unge på venstrefløjen som en trussel mod det frie ord.

"Hvis den her sag er en krænkelse af noget, så er det friheden til at udtrykke sig. Føler man sig krænket af nogen, så

må man tage det på det personlige plan og ikke opstille regler for andre i samfundet. Der er jo heller ikke nogen uden for universiteterne, der kræver særbehandling på den her måde, så hvorfor skal man have det her," spørger han.

Konservative Studerende, som var den eneste borgerlige liste ved valget, fik fremgang i forhold til sidste valg, men resultatet viser også med al tydelighed, at borgerlige værdier ikke ligefrem sælger billetter blandt de studerende på universiteterne. Det vil Christian Vigilius lave om på. For han ser med stor alvor på den identitetspolitiske bølge.

"Vi ser virkelig et værdiskred på universiteterne i øjeblikket. Nu er det åbentbart også blevet en kvalifikation at være mand eller kvinde. Hold nu op, hvor er det en omgang sludder. Det bør da være dine overbevisninger, som du skal dømmes på og belønnes for. Dit køn siger absolut ingenting om, hvad du er god til," pointerer landsformanden.

Forvansker historien

Christian Vigilius ser flere eksempler på, at hensyn til køn og hudfarve dominerer studerendes hverdag på landets universiteter. Han nævner den litteratur, som de studerende skal igennem som en del af uddannelsen. Ifølge Vigilius er det ikke altid det faglige niveau, der er afgørende, når listen over læsestof bliver sendt ud før semesterstart.

"Man forvansker historien, når man fravælger pensum, fordi man har et politisk mål om, at pensum skal være så mangfoldigt som muligt. Det bør ikke være hudfarven på forfatteren, der afgør, om det skal være pensum. Når jeg ser på omslaget af en bog, vælger jeg den til eller fra på, om den er velskrevet. Ikke alt muligt andet," slår han fast.

Som et andet eksempel på, at opfattelser af køn udfordrer fagligheden, fremhæver Christian Vigilius den shitstorm i medierne, som en underviser på Biologisk Institut ved Københavns Universitet havde i. Foran sin klasse havde han brugt et statistikeksempel med de to kategorier mænd og kvinder, og det endte med at blive en ny krænkelsessag.

"Hvis du skal lære om statistik, er det vigtige ikke, hvor mange der kan se sig selv inkluderet i eksemplerne fra din underviser. Det vigtige er, at du lærer om metoden, som du skal bruge til dine opgaver. Her skal fokus ligge. Og hvis man som jeg selv hævder, at der faktisk kun findes to køn, så er det i øvrigt ikke illegitimt at mene," siger Vigilius.

Frygter polarisering

Når Christian Vigilius bliver konfronteret med, om identitetspolitikens fremmarch ikke skal ses som udtryk for et stigende ønske om at inkludere minoriteter, der er blevet marginaliseret, afviser landsformanden. Tværtimod mener han, at det er venstrefløjen, der insisterer på at mase folk ned i kasser og distancere sig fra fællesskabet.

Vigilius fremhæver den store Black Lives Matter-demonstration i København sidste sommer, hvor det senere kom til offentlighedens kendskab, at lederen af optøget havde beordret hvide mennesker til at gå bagerst. Den tilgang vil han kæmpe for ikke kommer til at råde i Danmark. For konsekvenserne kan blive store, forudser Vigilius.

"Jeg frygter et mere polariseret samfund som i USA. Man går helt kontra, når man hører om det, fordi det bliver så ekstremt politisk korrekt. Jeg anerkender, at de har nogle problemer på den anden side af Atlanten, men Danmark er ikke USA. Det her er ikke vores kamp, og vi skal ikke opfinde problemstillinger," siger Christian Vigilius.

Så selvom nogen måske har svært ved at sætte sig ind i, hvorfor Christian Vigilius og Konservative Studerende går så meget op i pensum og udklædningsfester, vælger de altså at gøre det alligevel. Og at identitetspolitikens første bølge har ramt landets universiteter hårdest, gør kun landsformanden endnu mere bekymret.

"Vi kan ende ud i et samfund, hvor dem med de lange uddannelser har de 'rigtige' holdninger. Politikere og andre i den offentlige debat risikerer at være helt væk fra, hvad den almindelige dansker mener. Du skal ikke bilde mig ind, at helt almindelige danskere synes, at de krænkelsesparate typer har en vigtig dagsorden," siger han.

DEN KONSERVATIVE GOLFMATCH VENDER TILBAGE

De to folketingsmedlemmer Niels Flemming Hansen og Egil Hulgaard samt pressechef Filip Lauritzen glæder sig til at genoplive den årlige konservative golfmatch lørdag den 24. april.

Den smukke golfbane i Viborg med sit afvekslende terræn er udvalgt til at danne rammen om årets turnering, hvor den konservative mester 2021 skal findes. Første bold slås ud ved 12-tiden, og efter en herlig dag på golfbanen vil arrangementet fortsætte med en tre-retters middag inkl. vin, præmieoverrækkelse og politiske taler på Golf Hotel Viborg, som ligger blot tre kilometer fra golfbanen. Her vil alle corona-restriktioner naturligvis blive overholdt.

Alle konservative medlemmer med et registreret handicap på maks. 48 kan deltage. Og alle deltagere har ligeledes mulighed for at tilmelde et familiemedlem, en ven eller en bekendt, som ikke er

medlem af Det Konservative Folkeparti. Vi er glade for at kunne præsentere Søren Pape, Bendt Bendtsen og Helge Adam Møller som aftenens talere, hvor de hver især vil fortælle om deres politiske liv.

Hele denne weekend med golf, flotte præmier, middag, politiske oplæg og et ophold på wellnesshotellet Golf Hotel Viborg kan opleves for kun 1.495 kroner pr. person.

Tilmelding foregår efter først-til-mølle-princippet, og sidste frist er torsdag den 1. april.

Vi ses på golfbanen,

*Niels Flemming Hansen,
Egil Hulgaard og Filip Lauritzen*

Golfweekend den 24.-25. april

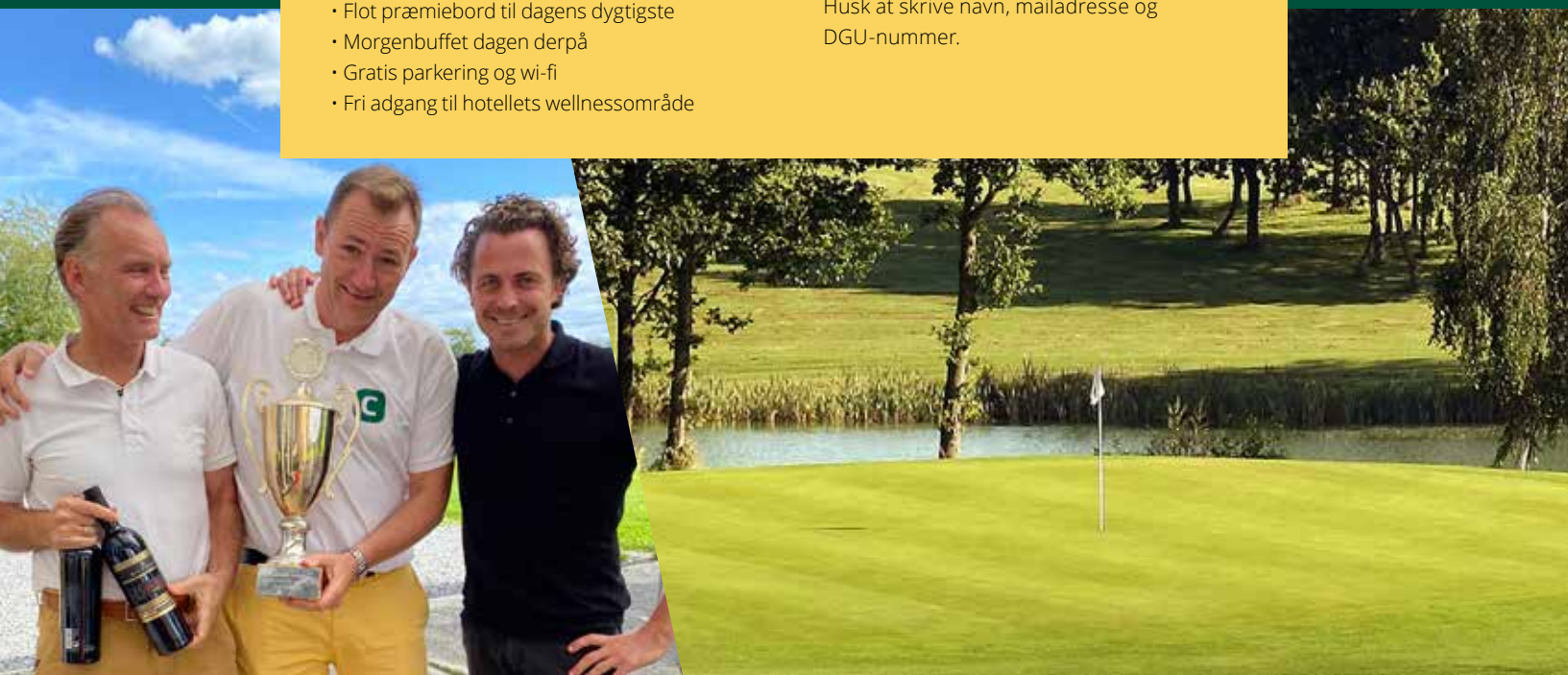
- 18 hullers golf på Viborg golfbane
- Dobbeltværelse på Golf Hotel Viborg
- Tre-retters middag inkl. tre timers vin ad libitum
- Flot præmiebord til dagens dygtigste
- Morgenbuffet dagen derpå
- Gratis parkering og wi-fi
- Fri adgang til hotellets wellnessområde

Pris: 1.495 kroner pr. person

Ved enkeltværelse vil der forekomme et tillæg på 250 kroner.

Tilmelding til MobilePay-nummer 83127.

Husk at skrive navn, mailadresse og DGU-nummer.

Aftenens politiske gæstetalere

Har du set
de nye varer?

Køb merchandise og beklædning på:

www.c-shoppen.dk

Kampagnejakker

Standard + individuelt rygtryk

Mulighed for
specialproduktion
med eget tryk

Hue og hoody

Lun og lækker kvalitet

Merchandise

Se det store udvalg
på hjemmesiden

Håndsprit

20 ml
En kasse á 20 stk.

Mundbind

Tre-lags-stof
Med C-logo på siden

FRI FRAGT
på alle ordrer
ved køb over 500,-

LAD *indvandrer- kvinder* SLIPPE FRI AF RELIGIØSE FÆNGSLER

I Danmark har vi et stort kulturelt problem med udlændinge fra mellemøstlige lande, der ikke har været i stand til at løsrive sig fra religiøs fundamentalisme. Sådan skriver folketingsmedlem Katarina Ammitzbøll (K), der kan se en række paralleller fra sin tid i Afghanistan til visse indvandremiljøer herhjemme, i denne kronik om social kontrol.

Da vi kom ind i de afghanske landsbyer med sveden pibende ned ad panden og støv i luftvejene, kunne vi et øjeblik få øje på kvinderne. Ellers var det mænd, der dominerede bybilledet.

Alle kvinderne bar burkaer, og når vi så dem et splitsekund, var de som flygtige skygger, der gled ind ad bagdøren til husene, hvis vi kom gående ned ad en gade. Blå spøgelser, lignede de. Det var, som om kvinder ikke eksisterede.

Selv husene i landsbyerne var bygget som små mure, så man ikke kunne se kvinderne, når de skyndte sig væk, og det var noget nær umuligt at få en kvinde til at tale. Kvinderne var ekstremt undertrykte af en særdeles traditionel fortolkning af islam. Og normerne var også tæt på at være ubrydelige mure.

Jeg har set med egne øjne, hvad fundamental islam kan gøre ved et samfund. Jeg

har frygtet at skrive denne kronik. Det her er svært at italesætte – for hvad vil jeg ikke få imod mig? Selv min søn sagde forleden til mig: 'Mor, du må ikke gå ud at sige noget af det her, for så kommer der sikkert nogen efter os.'

Klamrer sig til Koranen

Så hvis vi har så tydelig og udbredt en selvjustits i vores kultur, at selv min 12-årige søn tænker sådanne tanker, er det dybt problematisk. Min søn har desværre også hørt om folketingsmedlemmer, der skal beskyttes af PET-vagter, fordi de har ytret sig kritisk om islam. Jeg forstår godt, at han er bange for, at mor også skal til det.

I Danmark har vi et stort kulturelt problem med udlændinge fra mellemøstlige lande, der ikke har været i stand til at løsrive sig fra religiøs fundamentalisme. Det bekymrer mig, at vi ser tilfælde i Danmark,

hvor kvinder og mænd fra muslimske lande ikke kan lægge kultur og skikke fra sig, der skaber social kontrol, når de kommer til et frit samfund som Danmark.

Jeg har læst politisk islam i England, og jeg har boet og arbejdet for FN i Afghanistan i tre år, hvor jeg specialiserede mig i at opbygge stater i skrøbelige lande i perioden 2002–2005. Efter den 11. september og Talibans nederlag i Afghanistan skulle vi i FN ind og forsøge at genopbygge landet.

Afghanistan havde været igennem en lang og ødelæggende periode, så de statslige institutioner var så godt som væk. Det, der til gengæld var intakt, var religionen. Folk klamrede sig til Koranen.

Mullaherne havde overtaget magten på trods af, at mange af dem var analfabeter. De sørgede for, at folk blev holdt fast i et islamisk jerngreb. Noget, der i den grad gik ud over landets kvinder.

de får lov. Men i stærke muslimske miljøer, præget af islam, står sharialovene over de statslige love. Det er katastrofalt – ikke mindst for integrationen.

I Afghanistan havde vi inden for retsområdet svært ved at komme igennem med vores arbejde om at reformere landet, fordi religion ganske enkelt kom før staten.

Fundamentale kræfter holder afgha-nerne nede, fordi fundamentalismen sætter en stopklods for de første skridt i retning af demokrati og ligestilling. Mange kvinder i Danmark må heller ikke komme ud i det offentlige rum eller ytre sig.

Minoritet i badedragt

Jeg har det personligt også svært med den kønsadskillelse, som jeg somme tider oplever på stranden i Danmark. Her har jeg ofte set store grupperinger af traditionelt klædte muslimske medborgere. Jeg bliver jo minoriteten i min badedragt. I Danmark er hele stranden for begge køn.

I Danmark bruger vi tit ordsproget 'skik følge eller land fly.' Det er jeg enig i. Ellers bliver det ikke anderledes. Bare se på svenskernes berøringsangst. I Sverige har de ikke turde at tale om deres problemer i forhold til ikke-vestlig indvandring og de massive integrationsproblemer, som landet står over for på grund af politisk korrekthed.

Vi skal gøre op med os selv, hvilket Danmark vi ønsker i fremtiden. Jeg ønsker ikke et samfund, hvor piger bliver udsat for social kontrol. Hvor de ikke må forelske sig i etniske danskere.

Heldigvis er vi danskere ikke svøbt ind i politisk korrekthed ligesom svenskerne. Men når nogle somme tider ytrer sig om de her problemstillinger, så bliver de skældt ud og kaldt racister.

Vi har desværre et alvorligt problem i Danmark med folk, der tager skikke med til Danmark, som vi aldrig kan eller skal acceptere. Med folk, der ikke respekterer vores demokratiske værdier. Jeg frygter, at danskerne er bange for at italesætte det her. Men det skal vi!

Og tro mig – jeg har set nogle forfærdelige ting. Jeg har talt med flere kvinder og piger, der havde fået smidt syre i ansigtet eller fået brandsår. Tortureret af mænd.

Jeg talte flere gange med en ung, smuk og modig afghansk kvinde, der prøvede at opbygge et nyt, frit medie for kvinder, der skulle vise, hvordan verden var uden for Afghanistan. Hun var nyhedsoplæser, så det var ikke engang, fordi hun havde ytret sig kritisk om det afghanske samfund.

Skudt igennem bilrude

Alligevel blev hun skudt i hovedet igennem en bilrude med en Kalasjnikov-riffel, få timer efter jeg havde talt med hende. Blot fordi hun havde været i nyhederne.

Det gjorde et stort indtryk på mig. Hun var afghansk og bar tørklæde. Men hun ønskede en mere lige verden – især for de unge afghanere. Hun var et symbol på den arbejdende kvinde, men det blev altså for meget for nogle i offentligheden, og det måtte hun desværre lade livet for.

Så snart kvinderne var ude i samfundet, kunne de aldrig drømme om at ytre sig om noget som helst. Af frygt. Frygt for, hvad mændene ville gøre ved dem i islams navn.

Jeg kan desværre se en række paralleller fra det, som jeg så i Afghanistan, til noget, som vi ser i visse grupperinger i parallelsamfund herhjemme, hvor social kontrol også er yderst udbredt.

Bare det at få mødre til at deltage i et skolemøde kan være svært. Nogle steder er det stort set en umulig opgave. Man ser ikke forældrene og slet ikke moren. Ligesom vi har set eksempler på kønsopdelt svømning.

I Danmark hører vi desværre også om æresdrab i muslimske kredse. Sara Omar beretter i sin romandebut 'Dødevaskeren'

om en kurdisk pige, der bliver slået ihjel efter at have fået skåret tungen ud og ørene af. Straffet af sin far for have bragt skam over sin familie. Historien omhandler hendes barndomsvenindes frygtelige skæbne – genfortalt i fiktion. Hun beskriver i sin bog, hvordan voldskulturen i visse kredse udspringer og styres af fundamental islam.

Forleden skrev Berlingske om negativ social kontrol. Alene i Københavns Kommune har der været 353 henvendelser om negativ social kontrol, hvor der stensikkert også er et ekstremt stort mørketal. Tag bare muslimske kvinder, der er underlagt social kontrol fra familien. Det er svært at angive sådan et forhold til kommunen.

Der er mange eksempler på, at muslimske kvinder står uden for arbejdsmarkedet. De får ganske enkelt ikke lov til at arbejde af deres mænd.

Vi skal i højere grad italesætte det i stedet for at lade os skræmme af den politiske korrekthed. Vi skal turde at stille tydelige krav til, hvad vi forventer i Danmark. Vi skal ikke forvente, at de selv finder ud af, at vi har ytringsfrihed og demokrati i Danmark.

Kvinderne skal komme ud og få kontakt til det danske samfund. Hvis man lever i en ghetto på overførselsindkomst, så ændrer man i hvert fald ikke noget. Man fastholder derimod, at man er en stor økonomisk belastning for det danske samfund.

Det nytter ikke noget, at vi bliver ved med at finde på flere ydelser til passiv forsørgelse. Det hjælper ingen. Folk i Danmark skal ikke være bundet af fundamentalistiske religiøse normer fra Mellemøsten. Det hører ikke hjemme her.

Jeg tror faktisk, at de fleste kvinder er driftige og gode til at integrere sig – hvis

TOUR DE DANMARK 2021:

LÆR DET KONSERVATIVE FELT AT KENDE

Som dagene går, rykker **kommunal- og regionrådsvalget den 16. november** tættere på. Derfor er Politisk Horisont taget på en mindre danmarksturné og har talt med ildsjæle fra det konservative bagland, som her giver en forsmag på deres forventninger, indsats og ambitioner.

Læsø:
*Konservativt
fodfæste
på øen*

I landets yngste konservative vælgerforening er man i fuld gang med forberedelserne til kommunalvalget og knokler med politikudviklingen. Det drejer sig både om generelle emner, men også øens særtegn.

“Vi går ud med fem-seks hovedpunkter for at gøre det overskueligt. Det har bl.a. med færgeselskabet, ældrepleje, erhverv, turisme og naturen at gøre,” forklarer vælgerforeningsformand **Henrik Mouritzen**.

Sidste gang stillede partiet også op på øen gennem foreningen i Frederikshavn og fik 71 stemmer. Nu håber den nye vælgerforening, der allerede har mere end fordoblet sit medlemstal fra fire til 10, på at sparke døren ind til byrådet.

“Vi kæmper for at få markeret Det Konservative Folkeparti på Læsø. Ambitionerne er, at vi som minimum skal have én ind i byrådet, og at vi får fodfæste på øen,” forklarer Henrik Mouritzen.

Ringkøbing-Skjern:
*Nyt liv i landets
største
kommune*

I Ringkøbing-Skjern har partiet ikke været repræsenteret i en lang årrække. Det ændrede sig i 2019, da det mangeårige byrådsmedlem Lennart Qvist meldte sig ind i partiet. Nu er stemningen for alvor ved at vende.

”Vi har fået mange nye medlemmer og en nystartet KU-forening. Hele den positive spiral, som vi er inde i, trækker jo flere til,” forklarer **Lars-Henrik Hyttel**, der er kasserer og medlemsansvarlig i Ringkøbing-Skjern.

Foreningen håber, at medvinden kan omsættes til flere byrådsmedlemmer ved valget i november, så også vælgerne hopper med ombord på den konservative bølge.

“Vi satser på minimum to mandater. Med den fremgang, som vi har, og den positive stemning omkring partiet vil vi altså ikke nøjes med ét mandat. Der er vi simpelthen nødt til at sætte barren højere,” siger Lars-Henrik Hyttel.

Den 52-årige sygeplejerske **Marlene Rønnow Jørgensen** har været aktivt medlem i Hedensteds vælgerforening siden 2019. Hun er særligt drevet af den gensidige respekt i foreningen, og at alles input bliver anerkendt.

”Jeg har ikke så meget forstand på politik, men jeg har holdninger til meget, og jeg vil gerne gøre min indflydelse gældende uden nødvendigvis at skulle stille op,” forklarer hun.

Hun bidrager til den gode stemning ved at bage kage til møder og hjælper også med at indhente økonomisk støtte fra erhvervsdrivende. Personligt vil Marlene Rønnow Jørgensen meget gerne hjælpe især ældreplejen.

”Jeg vil gerne satse på egenomsorg i ældreplejen, eksempelvis ved at samle mindre grupper af ældre, der kan spise sammen, for at højne deres livskvalitet, mindske ensomhed og frigive penge,” siger hun.

Hedensted:
*Tager sig
gerne af
benarbejdet*

Kerteminde:
*Går efter
borgmester-
posten*

I Kertemindes vælgerforening ved de om nogen, hvad der skal til for at få et godt kommunalvalg. Ved seneste valg gik de fra 5,6 procent til hele 21,4 procent af stemmerne i den østfynske kommune.

“Vi fik inspiration fra den norske statsministers valgkampagne. Det handler om at være positiv, glad, humoristisk og vigtigst af alt ordentlig,” forklarer spidskandidat **Klavs Norup Lauridsen**.

Nu går de konservative i Kerteminde efter endnu et godt valg og mest mulig indflydelse, hvilket også betyder borgmesterposten, hvis alt går vel. Her er opskriften til sejr den samme som sidst, nemlig et skarpt hold af kandidater.

“Vi har et godt mix: Folk i alle aldre, af begge køn, med erhvervs-erfaring fra det offentlige og private. Og så skal vi også være geografisk til stede i hele kommunen,” lyder det fra spidskandidaten.

Ringsted:
*Vil have unge
vælgere
i folden*

I Ringsted satser et yngre kampagnehold på at få kandidaten **Benjamin Pedersen** valgt ind i byrådet. Her er alderen og den sprudlende energi en fællesnævner for kandidaten og hans team såvel som deres målgruppe.

”Vores primære mål er at vinde terræn hos de unge førstegangsvælgere,” forklarer Frederik Faebo Larsen, der er kampagneleder for Benjamin Pedersen i Ringsted og selv aktiv i Konservativ Ungdom.

Her skal især sociale medier være med til at fange de unges opmærksomhed. Det er et godt redskab til at præsentere sine budskaber med lidt kant, forklarer kampagnelederen.

“Der er ikke mange konkurrenter til det segment, så vi ser et stort potentiale i at målrette vores kampagner til netop unge. Vi tror på, at det handler om at tale til unge på deres sprog,” siger Frederik Faebo Larsen.

LANDBRUGET ER MERE END LANDBRUGET

**Hvem bygger den nye stald? Hvem installerer foderanlægget?
Hvem henter høsten? Hvem ordner økonomien?**

Landbruget giver beskæftigelse til andre end dem, der arbejder på gårdene og i fødevareproduktionen. Tusindvis af håndværkere, chauffører, leverandører og handlende servicerer landbruget, og de arbejdspladser er med til at sikre liv og sammenhængskraft på tværs af landet. Danmark er et landbrugsland, og landbruget er meget mere end landbruget.

Sådan ligger landet

Landbrugskomplekset sikrer i alt 125.000 arbejdspladser, heraf 63.000 direkte i primærproduktionen, 24.000 i forarbejdningsindustrien og 38.000 i engros, forsyning og service.

Tø Danmark op

Vores samfund kan ikke blive ved med at være fastfrosset i coronanedlukning. Vi skal åbne de dele af samfundet, der giver mening – når det giver mening.

Vi kan gøre en del allerede nu – sundhedsmæssigt forsvarligt og samfundsmæssigt ansvarligt – frem mod en fuld genåbning af samfundet.

I DI har vi en række forslag til, hvordan vi med fornuftige forholdsregler, testning, vacciner og fælles løsninger kan bringe virksomhederne og resten af samfundet ud af fryseren.

Vi skal være pragmatiske. Og så skal vi sammen lægge en plan for at tø hele Danmark op.

Se mere på di.dk/corona

DEBAT:

ER VI PÅ VEJ MOD ET OFFENTLIGT MONOPOL PÅ BØRNEPASNING?

Regeringen og dens støttepartier har indgået en aftale, som betyder, at alle private daginstitutioner fremover skal være selvejende, og at der heller ikke længere må tages overskud ud af eksisterende private daginstitutioner. Læs her, hvad K og SF mener om den beslutning.

Venstrefløjen giver et dødslys til private daginstitutioner

Af Brigitte Klintskov Jerkel, børneordfører, K

Venstrefløjen fortsætter sit korstog mod det frie valg. Fremover vil den nemlig bestemme, hvor dine børn skal gå i børnehave og vuggestue – eller rettere, hvor de ikke skal gå. Med aftalen om et forbud mod at trække overskud ud af private daginstitutioner giver venstrefløjen nemlig mange af de selv samme private institutioner et dødslys.

Der er så mange ting ved den her beslutning, som jeg simpelthen ikke forstår. Hvorfor ideologi skal sættes over sund fornuft. Hvorfor forældres mulighed for at give deres børn den hverdag, som de ønsker, skal indskrænkes. Hvorfor der skal tages skridt mod en indførelse af statsligt monopol på børnepasning ud fra en irrationel frygt for privat profit.

Siden hvornår har økonomisk incitament stået i vejen for at drive gode, trygge daginstitutioner med høj kvalitet og kompetente pædagoger?

Hvis kunderne er utilfredse med produktet, søger de et andet sted hen.

Men den mulighed har forældrene bare ikke,

når man insisterer på at gøre det svært at drive private børnehaver og vuggestuer.

Det er, som om venstrefløjen tror, at private daginstitutioner tjener styrtende med penge, som de trækker ud på bekostning af børnenes trivsel. Men intet kunne være mere forkert. Institutionerne ledes tværtimod af ildsjæle, som elsker at arbejde med børn og vil gøre en forskel i deres liv – ikke af nærige rigmænd, der kun tænker på profit.

Det koster blod, sved og tårer at starte en daginstitution fra bunden. Det er iværksættere, som har knoklet et utal af timer og løbet en kæmpe økonomisk risiko. Hvis de så er heldige, at der er noget tilbage, når året er omme, så er det i langt de fleste tilfælde håndører, som ejerne får i fortjeneste. Så hvor er den rygende pistol til venstrefløjens indgreb?

Det er naturligvis bekymrende og forkert, hvis enkelte broдне kar på børnepasningsområdet spekulerer i profit og går på kompromis med det faglige. Men de ganske få, som ikke driver institutioner med fokus på kvalitet, men udelukkende omsætning, skal ikke diktere lovgivningen, sådan at institutioner med fleksible og målrettede tilbud må lukke.

For hvem betaler prisen, når velfærdstilbuddene indskrænkes? Det gør børnene. Vi bevæger os nu mod et regime på daginstitutionsområdet, hvor alting bliver drevet på lige vis uden plads til specialisering og særlige fokusområder. Hvor institutioner, som mestrer børnepædagogik, ikke må drive et økonomisk bæredygtigt dagtilbud. Det forstår jeg ikke.

Vi har i Det Konservative Folkeparti

en oprigtig og dybfølt bekymring for, at venstrefløjen ikke har indset omfanget af de menneskelige skadevirkninger ved indgrebet. Venstrefløjen kan heller ikke løbe fra, at udbuddet af daginstitutioner kommer til at blive mindre fremover, og det kan især komme til at ramme de små lokalsamfund.

Der har allerede været en række sager fremme i medierne, hvor nye daginstitutioner tages af tegnebrættet igen på grund af aftalen. Og konsekvensen vil blive, at flere daginstitutioner vil blive kvalt, fordi venstrefløjen vil fratage iværksættere, der løfter en vigtig samfundsopgave og skaber arbejdspladser, retten til penge, som de selv tjener.

Forsøget på at tilbagekalde daginstitutionerne under offentlig dominans er et socialistisk korstog uden hensyn til forældres valgfrihed. Og det er uden historisk forståelse for, at private, selvejende og offentlige velfærdsløsninger på en og samme tid er med til at motivere og udfordre hinanden, når de bliver udsat for sund konkurrence.

For man skal ikke bilde mig ind, at vi ikke alle ved, hvad der sker med både prisen og kvaliteten, hvis man politisk vedtager, at et bestemt område skal være underlagt streng monopol lignende status.

Aftalen om et forbud mod at trække overskud ud af private daginstitutioner er et opgør med en stolt og fast dansk tradition for entreprenørskab i velfærdssektoren. Sådan har det været i årtier, og sådan bør det være fremover. En velfærdssektor, der ikke skal være under offentligt monopol, men give plads til det private initiativ.

SF vil sikre, at pengene bliver brugt på børnene

Af Jacob Mark, børneordfører, SF

SF vil forbyde de private dagtilbud! Sådan har koret af forskrækkede borgerlige politikere skreget på sociale medier i flere uger nu. Hvordan kan de dog gøre det, de skrækelige socialister?

Det hjælper ikke, at jeg retter dem gang på gang. Der kommer bare nye opslag. Det må virkelig være en god sag, bl.a. for de konservative folketingsmedlemmer. Problemet er bare, at det ikke er rigtigt.

Og jeg synes, at du, Brigitte, fortsætter i samme stil i dit indlæg om 'venstrefløjens korstog mod det frie valg' og 'dødsrykset til de private institutioner'. At vi bevæger os mod 'et regime, hvor alt bliver drevet på lige vis uden plads til specialisering'.

Det lyder godt nok ikke rart. Det er jo ren betonkommunisme det, som du beskriver. Men det er heldigvis også vildt overdrevet. Derfor er jeg glad for, at jeg nu får lov at skrive i jeres eget medlemsblad. Måske er det endelig min store chance for at få budskabet til at trænge igennem.

Vi forbyder ikke private dagtilbud. Vi vil stoppe muligheden for at tage profit ud af institutionerne. Der er altså en temmelig stor forskel.

Det betyder kort fortalt, at de private institutioner sagtens kan fortsætte, men at ejerne af en institution ikke længere må tage et overskud ud og stikke det i egne lommer. I stedet skal alle pengene bruges på børnene. Selvfølgelig må de private institutioner stadig bruge penge på bygninger, legepladser, lønninger og meget andet.

Når vi afsætter mange millioner de kommende år til minimumsnormeringer, som de private også får andel i, skal pengene bruges på børnene og ikke ende ud i profit til ejerne. Det er præcis de samme regler, som privatskolerne har. Hvis de har penge i overskud, reinvesterer de dem i skolen. Jeg synes egentlig, at det er meget enkelt, men lad mig alligevel lige aflive et par af de mest udbredte myter.

Vil det ikke kvæle det private initiativ? Nej. Der har aldrig været så mange privatskoler, som der er lige nu, selvom de ikke kan udtage profit. Langt de fleste, der starter privatskoler og private institutioner, gør det jo ikke for profittens skyld, men for børnenes. 90 procent af de private institutioner trækker i forvejen ikke profit ud.

Jamen, hvorfor må de private ikke tjene penge? Det må de også gerne. De får jo løn og kan også udbetale en høj løn inden for rimelighedens rammer. Men de private dagtilbud er jo primært finansieret af skatte kroner, som selvfølgelig skal bruges på børnene og ikke til at udbetale profit til ejerne.

Jamen, er det ikke bare, fordi I er imod det private? Nej, jeg elsker faktisk det frivillige initiativ, og det er vigtigt med pædagogiske alternativer. Men tag nu f.eks. vores bosteder, hvor ejerne stadig kan trække profit ud. Her er der nogle ejere, som er blevet mangemillionærer på at lave bosteder for de unge.

Det er skatte kroner, der har gjort dem til millionærer, men de penge skulle jo være gået til at hjælpe de udsatte unge. Det ønsker vi også at forhindre, ligesom vi nu afskaffer muligheden på dagtilbudsom-

rådet. Men det betyder da ikke, at vi ikke ønsker, at der skal være bosteder.

Jamen, Dansk Industri siger, at det de facto vil lukke private tilbud? Det er noget vrøvl. 90 procent af de private dagtilbud trækker slet ikke profit ud, og ingen privatskoler gør det. Men Dansk Industri repræsenterer de tilbud, som er en forretning.

Jeg står 100 procent ved, at SF har været med til at bestemme, at man ikke længere skal kunne lave profit på børn. Det har vi aktivt kæmpet for. Pengene skal bruges på børnene, og jeg er enormt stolt af, at vi nu sikrer, at det sker.

Men jeg synes, at det er dårlig stil, når nogle politikere - bl.a. nogle af mine ellers rigtig gode kollegaer i Det Konservative Folkeparti - skræmmer forældre med børn i private dagtilbud og siger, at de nu må lukke eller bliver forbudt. Det passer ikke. Og det kommer ikke til at ske. Det handler om, at velfærd ikke skal være forretning. Det kan vi så være uenige om, og det er sådan set ok med mig.

**PORTRÆT-
SERIE**

CORONAEN ER BLEVET DEN VELKLÆDTE NORDJYDES **GENNEMBRUD**

Denne artikel er den sidste i Politisk Horisonts portrætserie.

Læs flere portrætter af partiets nye folketingsmedlemmer på www.politiskhorisont.dk.

Borgens måske mest velklædte mand, Per Larsen, får for tiden en modtagelse i Aalborg Lufthavn, der nærmest er et dansk landshold efter en håndboldslutrunde værdig.

En mindre overdrivelse, naturligvis, men nordjyden bliver i hvert fald ofte mødt af begejstrede borgere, der roser ham for sin utrættelige, konservative kamp mod corona og minkaflivninger.

Da Politisk Horisont møder det konservative folketingsmedlem på Christiansborg-kontoret, bimler og bamler hans telefon nærmest uafbrudt. Flere journalister vil igennem til Per Larsen for at fange sundhedsordførers reaktion på de seneste corona-historier.

Da Per Larsen blev sundhedsordfører for Det Konservative Folkeparti efter valget i 2019, havde han ikke i sin vildeste fantasi troet, at Danmark kort efter ville blive kastet ud i den mest alvorlige sundhedskrise i nyere tid. Man kan næsten sammenligne det med at være forsvarsordfører under en invasion.

Sammenligningen holder, mener Per Larsen, for Danmark er i den grad blevet invaderet af en verdensomspændende pandemi. Det har medført et enormt pres fra medierne på den konservative sundhedsordfører.

"Det har været helt vildt overvældende. Men det har jo selvfølgelig også været en chance for mig personligt. For jeg har så mange journalisters numre på min telefon nu," siger Per Larsen, som endnu engang må give meldingen om at ringe tilbage senere til en journalist, der er sulten efter en kommentar.

Ekstra slips hængende

Skal man være lidt kynisk, har corona faktisk været en gave for Per Larsens personlige brand. Noget, som han også selv går meget op i. Han arbejder hårdt, stiller sig altid til rådighed for pressen og sætter en ære i at være godt inde i stoffet – og ikke mindst at være pænt klædt.

Den hvide skjorte skal være strøget, slipseknuden skal sidde stramt, og jakke og bukser skal passe. Per Larsen vil sende et signal om, at han har styr på tingene. En nordjysk seriøsitet.

"Jeg synes, at det er synd at komme ned i folketingssalen uden slips på. At der så er nogle fra andre partier, der møder op i en undertrøje, kan man undre sig over. Hvis ikke man ser skarp ud, kan det skygges for det politiske budskab," siger nordjyden, der da også understreger, at han

altid har et par backup-slips hængende på kontoret.

Jakkesæt har han dog ikke altid båret. Per Larsen er rundet af solid, jysk muld og vokset op på et lille landbrug i Jerslev ved Brønderslev, hvor han var den mellemste i en søskendeflok på tre. Faren drev landbrug, og moren var sygehjælper.

Allerede da han var 10 år, droslede faren dog landbruget ned. Så Per Larsen hjalp i stedet med at malke nabogårdens køer. Det blev første fritidsjob, og tiden til at sove længe var der ikke, selvom Jerslev nok kan betegnes som en søvndyssende by, griner Per Larsen.

Fascineret af Glistrup

Nej, der skete ikke så meget i Jerslev. Indtil den karismatiske og daværende formand for Fremskridtspartiet besøgte den lille nordjyske by, da Per Larsen gik i syvende klasse. Den unge Larsen besluttede at tage til arrangementet på den lokale kro, og han kom hjem som fremskridtsmand.

"Jeg blev enormt fascineret af de budskaber, som Mogens Glistrup havde. Det kunne jeg godt se mig selv i, og det var noget, som jeg kunne tage til mig. Så jeg meldte mig ind i partiet," siger Per Larsen.

Han var med til det famøse, historiske og kaotiske landsmøde i 1995, hvor de fleste husker Kristen Poulsgaard, der råbte 'tøse-drenge' efter bl.a. Dansk Folkepartis nuværende formand, Kristian Thulesen Dahl.

"Der var en voldsom kamp om magten i partiet. Det var ondt, kaotisk og decideret tåkrummende. De billeder, der kom ud fra det landsmøde, var ikke ligefrem noget, der tiltrak vælgere," siger Per Larsen, der faktisk endte med at blive landsformand for Fremskridtspartiet i 16 dage, inden enderne gik fra hinanden i 2000.

Da Per Larsen brød med Fremskridtspartiet, skulle han finde et nyt politisk ståsted. Han er uddannet fra landbrugsskolen Næsgård, har arbejdet med foder i 26 år og er fra Jylland. Det klinger måske lidt af venstremand i manges ører. Alligevel er de liberale holdninger vanskelige for nordjyden.

"Jeg kan slet ikke se mig selv i liberalismen. Vi skal have et ordentligt sikkerhedsnet, som kan fange dem, der har behov, og det går jeg ikke på kompromis med. Hvis man er syg, handicappet eller har sociale problemer, skal der tages hånd om det. Det skal samfundet sørge for på en ordentlig måde," siger Per Larsen.

Men den enorme økonomiske omfordeling i samfundet skal bringes ned, me-

ner han. Folk, der kan klare sig selv, skal klare sig selv, og Per Larsens ydmyghed over for skatteborgernes penge er vidtstrakt, grænsende til det nærliggende. Enhver offentlig udgift skal være velbegrundet og nødvendig i hans øjne.

Og ja, så er liberales udlændingepolitik heller ikke hård nok, hvis man spørger Per Larsen. De er ganske enkelt for bløde på det nationale.

"Vores samfund egner sig jo ikke til fri indvandring, hvorimod nogle liberale måske synes, at det er fint. Vi har behov for udenlandsk arbejdskraft i vidtstrækning. Men vi har jo ikke behov for at virke som en magnet, der tiltrækker nogen, som ikke vil Danmark og har en helt anden kultur end den danske. Det passer ligesom ikke ind," siger han.

En arbejdsnarkoman

Apropos hjemmefronten, har det at være folketingspolitiker med lejlighed i København og kæreste i Frederikshavn sin prisrent personligt for Per Larsen.

Han har også selv tre børn. Martin, som faktisk er venstremand og sidder i regionsrådet med sin far, Sarah, som er læge, og Anna, der netop er blevet bacheloret i jura. Dertil to bonuspiger, der går i gymnasiet.

Som folketingsmedlem er Per Larsen på Christiansborg meget af tiden, og det kan godt være en smule belastende for familien. Eksempelvis brugte han tre af påskedagene på forhandlinger. Men Larsen vil altid sørge for at gøre sin pligt og yde sit bedste, og det forstår hans kæreste, Jane, også godt.

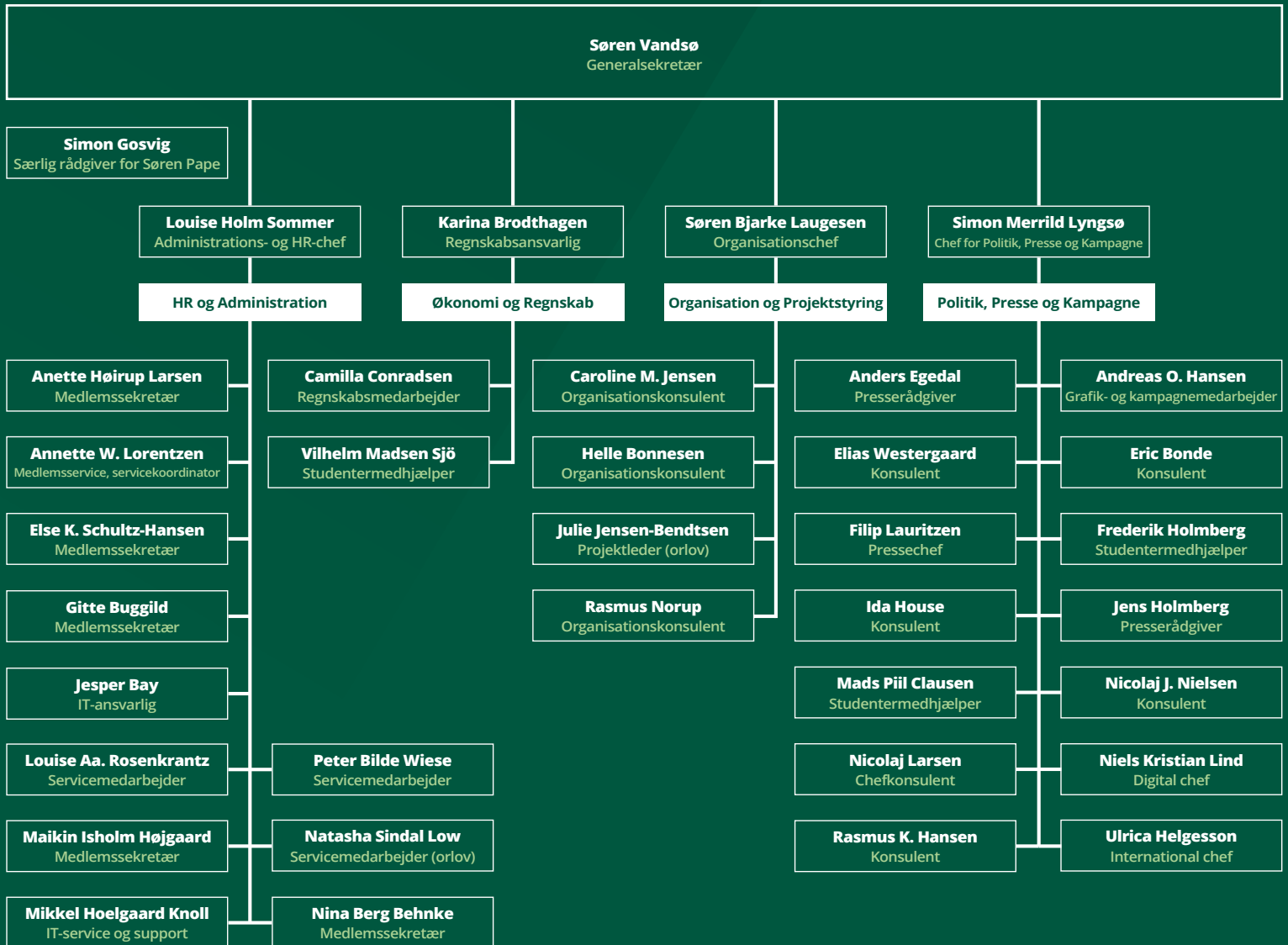
"Hun kan godt leve med, at jeg er en arbejdshest. Nogle vil måske kalde det arbejdsnarkoman. For jeg arbejder stort set alle mine vågne timer. Jeg har selvfølgelig været nødt til at tage en snak med Jane og finde ud af, hvordan og hvorledes vi kunne få det arrangeret, men det har vi fundet ud af," siger han.

Ligesom de fleste andre politikere har Per Larsen store politiske ambitioner og drømme. Og hvis muligheden en dag bød sig, og formanden ringede og tilbød posten som sundhedsminister, ville Larsen ikke tøve ét sekund.

"Det ville jeg da selvfølgelig springe på med det samme. Nu er jeg også blevet mere kendt på nationalt plan og har fået en hel del tv-tid. Det ville være voldsomt interessant. Det kan jeg ikke skjule," afslutter Per Larsen og kigger ned på telefonens mange ubesvarede opkald.

SÅDAN SER DET **KONSERVATIVE** SEKRETARIAT UD

Ansatte i Det Konservative Folkeparti

Det Konservative
Folkeparti

BLIV KLAR

til kommunalvalg:

www.kampagnemotor.dk

Her kan du lave dine egne valgplakater og tryksager med din egen tekst og billede.

Kampagnemotor er allerede opdateret til KV21, så du er sikker på, at designlinjen i dine tryksager er helt opdateret.

Vi lægger løbende nye produkter på siden.

Reservation

af plader til tryk inden den 1. juli:

4 mm kanalplade
– kendt fra KV17/FV19

7,95,-
pr. stk.

Lene AALESTRUP
Det Konservative Folkeparti

Kommune

Vi har købt 90.000 plader hjem, som vi sælger efter først-til-mølle-princippet til **17,95,- pr. stk.***

Når puljen er solgt, er vi varslet prisstigninger på pladerne.

Hvis du allerede nu vil sikre dig, at du er med i puljen, kan du forudbestille pladerne til **kun 7,95,- pr. stk.** Det vil blive modregnet i den endelige bestilling.

*Prisen er inkl. GRATIS variantskifte, og der er intet opstartsgebyr.

Region

FOR DIG OG FOR REGIONEN
Per Larsen

For dig og for
>Bynavn<

KUN 0,89,-
pr. stk.

Strips på lager til omgående levering

Du kan også lave personlige: Flyers
Brochurer – Postkort – Visitkort
Annoncer – Udendørsbannere
Logovand – Klistermærker
Og meget mere...

Stem KONSERVATIVT

For dig og for >Bynavn<

Alle priser er **ekskl. moms** og leveringsomkostninger.

Har vi din e-mail?

Meget af vores information sendes ud via e-mail. Hvis ikke du vil gå glip af vigtige nyheder og invitationer, vil vi derfor gerne sikre os, at vi har din e-mailadresse. Du kan sende den til medlem@konservative.dk.

KONSERVATIVE

R
Y
D
S
O
R
D

Hvis du indsender det rigtige ord på den markerede linje, deltager du i konkurrencen om den konservative jubilæumsbog 'En sikker borgerlig stemme' af Lars Christensen. Derudover trækkes der to vindere til at modtage lakridser fra Bagsværd Lakrids, som har vundet The Liquorice Award 2020.

Dit svar skal enten indsendes til Det Konservative Folkeparti, Christiansborg, 1240 København K eller ph@konservative.dk inden den 1. juni. Husk at skrive dine kontaktoplysninger.

Svaret på sidste krydsord var:
EKSPTERTISE

Vi sender en bog til Henni fra Haarby og lakridser til Leif fra Ebeltøft og Nikolaj fra Slagelse.

2x

1x

	ro	fjerne	forretning	romertal	eneboer	
Pas på Danmark. Dansk statsborgerskab er _____						Mai er født i _____, der siden 1600-tallet har været kendt for sine fine kniplinger.
nuance- rigdom- men	rimelig					viser
↓	kalas					næse
beta- lings- evne						↓
brølede						
hjørte- art				dansk ø man		
		smerte			stedord	
		egnet			åbning	
tid- ligere						langs
						dække
jod	↳			→		
dasede						
ulme				stæder		
pels		million				
tone	struds					
	fisk					
betaget						
dig- form						
Norge	set på stats-tv og æd					

Det Konservative
Folkeparti

SAMMENHOLDET ER KUN BLEVET STÆRKERE

Kære læser

Det var egentlig ikke mit ønske, at endnu en bagside skulle handle om corona. Men når 90 procent af vores arbejde handler om netop dette, så er det desværre svært at undgå. Kender I det, at man snart ikke kan have en samtale med nogen, uden at samtalen bliver drejet ind på corona? Sådan er det også i vores folketingsgruppe. Og jeg overdriber ikke, hvis jeg siger, at corona-politik hænger os langt ud af halsen. Det er en frustrerende tid for alle.

For folketingsgruppen er det især udfordrende, at vi ikke kan mødes fysisk i gruppeværelset på Christiansborg. Alle er trætte af online-møder, der bare aldrig bliver det samme som at mødes fysisk med hinanden. Men vi skal ikke klage over vilkårene. Hjemmemøder med larm fra babyer og skolebørn i baggrunden er en lille pris at betale sammenlignet med dem, der rammes af corona. Vores ældre, som har været isoleret fra omverdenen, virksomheder, der lider store økonomiske tab, folk, der bliver fyret, og børn og unge, som har savnet vennerne i skolen, gymnasiet eller på efterskolen.

Noget godt er der dog kommet ud af et svært år. Sammenholdet i vores folketingsgruppe har aldrig været stærkere. Og som gruppeformand er det en fornøjelse at se, hvordan vores 12 folketingsmedlemmer arbejder som ét stort samlet team. Gruppens medlemmer støtter

hinandens sager, og rollen som opposition har gruppen taget på sig.

Der er fuld opbakning hele vejen rundt, når erhvervsordfører Mona Juul presser på for bedre hjælpepakker. Når kulturordfører Birgitte Bergman kalder ministeren i samråd for manglende hjælp til kulturlivet. Når forsvarsordfører Niels Flemming Hansen og politisk ordfører Marcus Knuth går hårdt til forsvarsministeren og afkræver svar på, hvorfor Forsvaret blev sendt ud for at aflive mink. Og jeg kunne nævne mange andre sager.

Vi kommer til at forfølge de fejl og lovbrud, som regeringen har begået det seneste års tid. Der skal evalueres og læres, så de samme fejl ikke bliver begået igen. Og så skal vi have Danmark tilbage på sporet. Regeringen præsenterer skattestigninger og nye afgifter. Vi vil en helt anden vej. Vi vil skabe vækst og arbejdspladser, så der er råd til bedre velfærd. For dig og for Danmark.

De bedste hilsner
Mai Mercado

